

šli črnorízci (menihi), sveče držéč v rokah, in po njih dijakoni s kadfli, in potlej duhovniki, in za njimi vladfke z metropolitom; a za témi so šli z rákvijo. Prišedši v novo cerkev so odprli rákev, ter napolnila se je cerkev blage vonjave. Slavili so Boga, to vídejši. A metropolíta užást (groza) obíde, kajti bil je netrden v véri k njíma; zató je padši na lice prosil proščénja. Celovávši (poljubívši) njega močí (kostí) ga vložé v kámeno rakev. Potem so vzeli Gléba v rakvi kámenej ter ga vstavili na saní in odvêzli. Kadar so bili v dúrih, ustavi se rakev ter se ne premakne. Veléli so narodu klicati: „Gospod, pomilúj!“ in takó so ga odvêzli. Položili so ja méseca maja drugi dan. Odpévši službo božjo so bratje obédovali vkup, vsak z boljári svojimi z ljubezníjo veliko. A potem so se razšli v svoje sí.

V 1073. léto vzdígne zlodej prepír mej temi brati Jaroslaviči. Svetoslav in Vsévlad sta se združila na Izjéslava. Izíde Izjéslav iz Kíjeva, a Svetoslav in Vsévlad vnídeta v Kíjev, meseca marcija v dvajseti in drugi, ter sta sédla na stoli, na Bréstovem, prestopívši zapoved otčévo. A Svetoslav je bil začetek izgonu bratskemu, želéč boljše vlastí, in premótil je Vsévlada, govoreč: „Izjéslav se druží s Vséslavom, misléč iti na naju, da če ga ne prehitíva, íma naju pregnati.“ In takó vzóstri Vsévlada na Izjéslava. A Izjéslav otíde v Léhe z iménjem mnogim, rekóč: „s tem najdem vojnike;“ a vse to so mu vzeli Lehi, pokazavši njemu pot od sebe. A Svetoslav je sédel v Kíjevu, pregnavši brata svojega in prestopívši zapoved otčévo, pač tudi božjo; kajti velik je greh, prestopati zapoved oca svojega. (Dalje prih.)

Afrika.

Afiko od vseh strani obliva morje, in bila bi popolnem velikansk otok, ako bi je na severovzhodnem oglu 12 mirijametrov široko sueško medmorje ne vezalo z Azijo; a tudi preko tega sedaj drži globok prekóp, po katerem velike ládije prehajajo iz jednega morja v drugo. Z otoci vred méri vsa zemljína 30.3000 □ mirijametrov.

Afrika je najtoplejša med vsemi zemljínami; od vsega suhega sveta, po vročem pasu razprostrtega, pride več od polovice na Afiko in 670 mirijametrov, ki jih ravník preméri na suhej zemlji, pride dobríh 370 mirijametrov na zemljino. Zato íma pa vsa sredina vroče podnebje; samo po najbolj južnih in najbolj severnih pokrajinah je nekoliko manj vroče. V puščavi Sahari vlada v poletnih dnevih presilna vročina; pesek se razgrejé takó, da bi lahko jajce v njem kupal.

Po podnebnih rozmérah, vzlasti po dežji in reških povodnjih se ravná tudi rastlinje. Poleg suhíh in golíh puščav se nahajajo velike travnate planjave, bogato polje in prágozdi. Po Afiki rastejo raznovrstne palme, izmed kateríh ste dateljnova in oljnata palma najimenítnejši za afriške prebivalce. Tu raste tudi drevo kruhovec, pravi velikan med drevjem vsega svetá. Njegovo deblo méri v obódi celó po 25 do 27 metrov, a njegov vrh íma v preméru do 43 metrov. Poleg raznih drugih rastlin rasejo tu tudi južne koristne rastline, n. pr. turšica, riž, cukreno trstje, kávovec in díšavna drevesa.

Tu živi lev, kralj zverin, in druge velikanske živali: sloni, nosorogi, povodnji konj, dolgovratna žirafa i. t. d. Afrika ima mnogo raznih opic, raznovrstnih ptičev, papig, noja in udomačenega velbloda, požrešnega krokodila i. dr.

Po gozdih so najmočnejše dišave, najbolj tečne sladčice in najlepši barvini les; v gorah je na kupe najčistejšega zlatá.

Res, čudna ta dežela Afrika! Tu prebivajo najbolj čudna ljudska plemená in ljudstva. Črni murini ali zamorci vseh stopinj in njihovi izrastki: Belini, zamorci z risovim zobom, pritlikovski lovci slonov, vojne vojevalnih žensk, neizmerne države, katere vlada samosilnik z železnim žezlom, poleg njih pa majhne ljudovlade, dà, še celó patriahalno vladanje, in pri vseh se prodaja človek kakor blagó.

Evropejci imajo v Afriki posestva; užé v starih časih je bila notranja dežela daleč znana; vendar je ta čudna dežela za nas še zeló neznan svet.

Otročje igre

v pésecah.

XIV.

Psiček láje: hòv, hov, hòv!

Jutri pójdem spét na lòv,

Na gorice po srnice

In po zájce, po lisice,

Po volkóve in volčiče,

Po medvéde, medvediče.

Púške bodo pókale,

Zvéri v gózdi jókale.

Psiček láje: hòv, hov, hòv!

Jutri pojdem spét na lòv.

Mačka mjávka: drdrmán!

Ena miška sédem kráv!

Miška teče: tèk, tek, tèk!

Jaz jo gònim: pèk, pek, pèk!

Miška zlómi si nogó,

Jaz jo prímem, — v usta ž njó!

Dvé na zájtrek, dvé v kosílo,

Trí k večérji, — nij obílo.

Mačka mjávka: drdrmán!

Ena miška sédem kráv!

Kóza vpíje: mekeké!

Vse gorice zelené;

Kjé sta kózel in kozíca?

Da ne pride vólk, volčéica,

Vólk, volčéica „dúdeldú,“

Ki živíta brez domú!

Vólk za grmom, sívi tát,

Plane kózi, skók! za vrát.

Kóza vpíje: mekeké!

Vólk me stisnil je v zobé.

Krava v sénci rúče: móv!

Jaz bi rada šla domóv.

Čaka mene téle v hlévi,

A predolgo je do drévi.

Vólek módro govóri:

Télek naj še potrpi,

Da pastírček „ruriró,“

V róg zatróbi nam glasno.

Krava v sénci rúče: móv!

Jaz bi rada šla domóv.

Kónjic vríska: ihahá!

Dobro biti je domá:

Séna dôsti, ôvsa dôsti,

Nič ne vémo, kdo se pôsti;

Ali kadar popotújem,

Popotújem in cestújem,

Kóla vózim, sédlo nôsim,

Lačen hôdim, sláme prôsim.

Kónjic vríska ihahá!

Dobro biti je domá.

M—l.

Tolmáč.

XIV. Volčič, mládi volk. — Medvedič, mládi medved. — Zájtrek, das Frühstück. — Dúdeldú, také nekakó volk zavíja (túli). Rúkati ali múkati, kakor zná vol ali krava, kadar se glási.